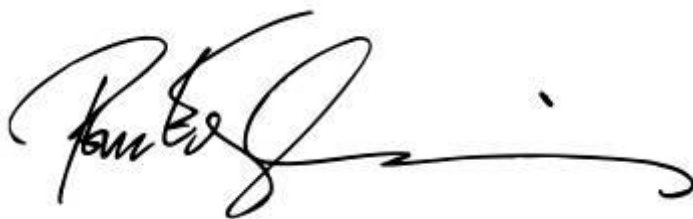

Jak se na nás okolí dokáže podepsat

Člověk si myslí, že prožívá svůj vlastní život. Myslí si, že dělá svobodná rozhodnutí, že dělá to, co má rád, a že je za všechno zodpovědný jen on sám. Situace však ukazují, že tomu tak nemusí být vždy. Nemáme ani tušení, kdo se na našem životě podepsal. Pokusím se na následujících situacích ukázat, že to může být mnoho různých lidí, kteří na nás svým chováním zanechali stopu.

Setkal jsem se s jednou klientkou, která řešila neustálé rozpory ve své hlavě. Hodně toho chtěla, měla své velké představy a sny, ale její mysl ji vedla úplně jiným směrem. Pokud upřednostňovala své představy a sny, prožívala nepříjemné emoční šoky. Postupným rozbořením situací se ukázalo, že do jejího života se zapsaly čtyři osoby, každá se zcela odlišnými povahovými rysy:

První osoba, její matka. Vysokoškolsky vzdělaný člověk, inteligentní, s logickým způsobem myšlení, nesmírně citlivý, ochotný se rozdat pro všechny.

Otec, vysokoškolsky vzdělaný, škudlil na peníze, nikomu nechtěl nic dát, když musel platit, tak se kroutil. Vynikající manipulátor, který myslel stále jenom na sebe a chtěl být od všech obdivován.

Děda, velmi hodný člověk, úslužný, ochotný kdykoli pomoci, příjemný a milý. Dlouhodobý partner, o několik let starší člověk, podnikavý, inteligentní, bohatý.

Ukázalo se, že tyto čtyři osoby zanechaly během růstu i života mé klientky důležité zápisy ve formě [emočních rovnic](#). Aniž by si to uvědomovala, její chování v dospělosti bylo vždy směsicí chování těchto čtyř osob. Není proto divu, že prožívala různé životní situace, ve kterých cítila rozpory. Chtěla jít doleva, ale mozek jí říkal, že je zapotřebí jít doprava. Jindy chtěla jít doprava a mozek opět začal prostřednictvím emoční bolesti říkat, že je to špatné.

Pojďme se podívat na situace, ve kterých se vliv jmenovaných osobností projevoval. Klientka měla touhu začít podnikat a budovat svůj vlastní business. Pustila se tedy s vervou do práce, ale zjistila, že je pro ni obtížné vydávat peníze na reklamu i na zaměstnance, a cítila obavu z krachu. Zjistili jsme, že v této situaci mozek upřednostňoval chování jejího dlouhodobého partnera. Čili, chce se mi podnikat, jdu do podnikání, nechci být na nikom závislá. Současně se však projevil i vliv otce. Nevydávej peníze, nech si všechno pro sebe, škudli si, přece nebudeš dávat peníze ostatním.

Jiná situace: Klientka objevila zajímavé místo na trhu a začala připravovat produkty, které by toto místo zaplnily. Připravila kvalitní výrobky, dobře je propagovala a začala dosahovat celkem vysokých příjmů. Od své matky se však přiučila vzorci chování, podle kterého partnerovi musí vždy a intenzivně sloužit. Musí naplňovat jeho představy, jinak může o svůj vztah rychle přijít. Partner ji začal v dobrém poučovat, že by některé věci měla v podnikání dělat jinak, intenzivněji, popřípadě spolupracovat s jinými dodavateli. Klientka samozřejmě poslechla partnera a částečně opustila svůj dobře zvládnutý trh, aby poslechla rady svého partnera. Výsledek? Prodělala peníze. Ztratila 30% svých příjmů, které dosahovala pomocí svého talentu.

V jiných situacích se klientka snažila být dobrou společnicí uspokojující každého. Ráda přinášela dobrá jídla, ráda hostila, ráda bavila. Záhy se však ukázalo, že se stala pomocnicí všech, ale jí nikdo nepomáhal. Chtěla prospět každému, ale na sebe zapomínala. Vidíme, že se v tomto charakterovém projevu uplatnil její děda s matkou.

V jedné zvlášť bolestivé situaci, kdy emoční část mozku srazila moji klientku na kolena a tekly jí slzy, vyřkla mnoho destruktivních slovních spojení typu: „Nic nemá cenu, všechno je zbytečné, veškerá má práce je k ničemu, jsem tady zbytečně, nikam to nevede, raději opustím podnikání a půjdu do zaměstnání“. Přestože jasně věděla, že mluví nesmysly, že by si nikdy nemohla v zaměstnání vydělat tolik peněz, kolik si vydělává svým podnikáním a svojí vlastní chytrostí, když pracuje na sebe, emoční část mozku ji vedla zpět do zaměstnání. Prožila si emoční bolest, kdy její vlastní hlava, místo toho aby ji podporovala v tom, co dělá, ji srážela k zemi. Jak je to možné?

Opět vidíme, že se čtyři zmíněné osobnosti prolínají v jejím způsobu chování: Podnikatelský svět bohatých jejího přítele ji samozřejmě nabádal: „Máš malý business, je potřeba mít větší“. Svět matky jí radil: „Jdi do zaměstnání, tam se nebudeš muset o nic starat. V zaměstnání se postarají o placení tvých podřízených“. Vidíme, že se v tomto způsobu emoční hry projevuje i škudlivost jejího otce.

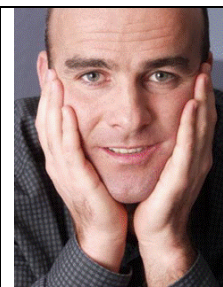
Je dobré si uvědomit, že svoboda člověka je pomyslný jev. My si myslíme, že žijeme svobodně a všechno můžeme, ale přitom, pokud si neuvědomíme určité závislosti na své minulosti, naplňujeme pouze představy našich bližních, které se nám během našeho života nahrály do mozku.

Jak tedy rozpoznat vlastní projevy a chování od těch implantovaných? Jednoduše. Rozdělte si svůj život na čtyři oblasti: Na oblast práce, peněz, zdraví a vztahů a v každé z nich se zamyslete, jaké jsou vaše nejnítěrnější touhy? Kde byste chtěli být za dva roky, na co se nejvíc těšíte a co byste dělali i zadarmo? Jak byste se chtěli ve svém těle cítit, jak byste se chtěli mít? Tyto emočně nejvíce pozitivně nabitě činnosti odhalují vaše skutečné já, tam máte být, tam je vaše místo. Člověk totiž nemůže spokojeně žít bez radosti. Každý člověk žije z radosti a optimismu, a když je nemá, tak se trápí. Nic jsme si na svět nepřinesli a vše, co zde získáme, tady opět zanecháme jiným generacím. Jediné, co si zde můžeme užívat, je radost ze všeho, co děláme a máme.

Uvědomme si ještě, že veškeré lidské povahové a charakterové vlastnosti, pokud se jednou zapíší do našeho mozku, jsou chráněny funkcí mozku. To znamená, že zásadní charakterové rysy jsou proti změnám chráněny negativními emocemi. Poznáváme tedy v životě, že pokud chceme některé charakterové vlastnosti přeměnit, že nás to bolí a nechce se nám do toho. A je to právě díky této funkci mozku.

Pokud jsme byli během svého vývoje a rozvoje naprogramováni v rozporu se svými touhami a talentem, a ti, kteří se nám do života zapisovali, nedbali na naši skutečnou a jedinečnou podstatu, tak se naše charakterové vlastnosti zapsaly jako odporující našim tužbám. Když se podíváte na svůj život a zjistíte, že svojí přirozenou aktivitou nerealizujete svá přání a tužby, máte rozpor. A tento rozpor je základem vašich nepříjemných pocitů, myšlenek a ve finále depresivních nálad, letargií, únavy a strastí.

Dobrym řešením tedy je ujasnit si své touhy a začít je ve svém životě každodenně realizovat s pomocí nových [emočních rovnic](#).

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje

(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.

Měsíčník osobního růstu zdarma: www.mujvztah.cz/mesicnik-osobni-rust.htm